

най добръ показва, какъвы силы владѣ химия та, или другъче да кажемъ, въ какъво състои главно то и искусство: то състои въ *разлаганне* и *съставяние* на тѣлата. При упомянутый опытъ, ный разложихме вода та, която ся намираше въ сѣдъ тѣ, сир. ный раздѣлихме съставны тѣ и часты; при това кислородъ тѣ ся съедини съ цинкъ тѣ, а водородъ тѣ го испустнахме презъ дупкѣ тѣ на трѣбкѣ тѣ. Отъ това извѣстна часть отъ водъ тѣ въ боцѣ тѣ ся изгуби. Ако да туряхме боца та връхъ чувствителны, сир. връхъ твърдѣ искусно направены, тѣчны кѣпуны, то лесно ще ся забелѣжи, че тегилка та и ще ся намали колко то по вече ся отдѣля газъ тѣ; също така и въ боцѣ тѣ повърхность та на водъ тѣ ся снишвѣ. Слѣдователно, въ боцѣ тѣ става разлаганне на водъ тѣ. Нѣ ето че ный запалваме водородъ, нахлупваме пламкѣ тѣ му и произвождаме обратно дѣйствие, сир. изъново съставяме вода; водородъ тѣ, кой искача изъ боцѣ тѣ, ся съединява съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ и образува пакъ равно толкози вода, колко то е исчезнала въ боцѣ тѣ. При помощъ тѣ на особны, чрезвычайно вѣрны и тѣчны снареды, може лесно да ся докаже, че при това ни единъ атомъ отъ водъ тѣ ся неизгубва.

Водородъ тѣ е $14\frac{1}{2}$ пѣти по лекъ отъ обикновенный въздухъ, и отъ това, кога то исфирясва, издига ся въ горны тѣ слоеве на атмосферѣ тѣ. Нека ся воспользуваме отъ тѣзи му лекость и да направимъ слѣдний опытъ. На трѣбичкѣ тѣ, изъ коя то искача водородъ тѣ, да привържимъ доста дълга гутта—перчева трѣбичка и свободный тѣ ѝ край да го потопимъ въ сапуненѣ водъ: тосѣ-часъ ще ся образува мюхурче отъ сапунъ, кое то ще ся дигне на горѣ и ще ся скрие отъ очы тѣ, ако опытъ тѣ го правимъ на открыт въздухъ. Ето ви съвършенно подобие на въздушный шаръ. Аеростаты тѣ също така ся на-